

Postępowanie w przypadku stwierdzenia wszawicy w placówce pobytu dzieci

Dyrektor placówki zarządza dokonanie przez pielęgniarkę lub osobę upoważnioną kontroli czystości skóry głowy wszystkich dzieci grupie lub klasie oraz wszystkich pracowników szkoły lub placówki, z zachowaniem zasady intymności (kontrola indywidualna w wydzielonym pomieszczeniu). Kontrola może również zostać przeprowadzona z inicjatywy pielęgniarki lub higienistki szkolnej.

Pielęgniarka (lub w sytuacji braku pielęgniarki lub higienistki szkolnej w placówce - opiekun dziecka) zawiadamia rodziców dzieci, u których stwierdzono wszawicę o konieczności podjęcia niezwłocznie zabiegów higienicznych skóry głowy. W razie potrzeby instruuje rodziców o sposobie działań, informuje też o konieczności poddania się kuracji wszystkim domownikom i monitoruje skuteczność działań; jednocześnie informuje dyrektora placówki o wynikach kontroli i skali zjawiska.

Dyrektor lub upoważniona osoba (nauczyciel lub opiekun) informuje wszystkich rodziców o stwierdzeniu wszawicy w grupie dzieci, z zaleceniem codziennej kontroli czystości głowy dziecka oraz czystości głów domowników.

W przypadku, gdy rodzice zgłoszą trudności w przeprowadzeniu kuracji (np. brak środków na zakup preparatu), dyrektor szkoły lub placówki we współpracy z ośrodkiem pomocy społecznej, udzielają rodzicom lub opiekunom niezbędnej pomocy.

Pielęgniarka lub higienistka szkolna po upływie 7-10 dni kontroluje stan czystości skóry głowy dzieci po przeprowadzonych zabiegach higienicznych przez rodziców.

W sytuacji stwierdzenia nieskuteczności zalecanych działań, pielęgniarka zawiadamia o tym dyrektora placówki w celu podjęcia bardziej radykalnych kroków (zawiadomienie ośrodka pomocy społecznej o konieczności wzmożenia nadzoru nad realizacją funkcji opiekuńczych przez rodziców dziecka oraz udzielenia potrzebnego wsparcia).

Ważne, by opiekunowie pozwolili rodzicom doświadczyć, że to, co do nich mówią, jest informacją – a nie oceną. Jak mówią specjaliści, nie można wskazać jednoznacznie pierwotnego źródła wszawicy. Warto więc świadomie rezygnować z myślenia typu: „pewnie zaczęło się od ...”.

Z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 5 grudnia 2008r. o zapobieganiu i zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. 2008 Nr 234, poz. 1570 ze zm.), tj. od 1 stycznia 2009r., **wszawica nie jest zaliczana do chorób zakaźnych** i w razie jej rozpoznania nie istnieje obowiązek zgłoszenia tego faktu właściwemu ze względu na miejsce zachorowania państwowemu powiatowemu inspektorowi sanitarnemu, a co za tym idzie - brak jest możliwości wydania decyzji administracyjnej nakazującej podejrzanemu o wszawicę wstrzymanie się od uczęszczania do szkoły. W sytuacji zachorowania na wszawicę należy kierować się przede wszystkim dobrem chorego dziecka oraz dobrem pozostałych dzieci. Zapewnienie bezpiecznych i higienicznych warunków pobytu w szkole, zgodnie z § 2 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 grudnia 2002r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach (Dz. U. 2003 Nr 6, poz. 69 z późn. zm.) pozostaje obowiązkiem dyrektora szkoły. W przypadku podejrzenia wystąpienia wszawicy u uczniów dyrektor danej placówki powinien podjąć wszelkie możliwe działania, które będą skutkować jej wyeliminowaniem (powiadomienie rodziców, organizowanie spotkań informacyjnych, itp.).

źródło: <http://www.mz.gov.pl/wwwmz/index?mr=m15&ms=739&ml=pl&mi=739&mx=0&ma=31400>